

■ Diari de Girona

CORREU ELECTRÒNIC
comarques@ddg.cat

DILLUNS, 16 DE SETEMBRE DE 2019 | 3

TEMA DEL DIA

Empuriabrava i una part de Roses, dos dels punts més fàcilment inundables d'Espanya

► La principal causa és el procés d'urbanització costanera, que ha portat a construir en àrees inundables ► La província de Girona és també una de les més afectades, tant en termes absoluts com percentuals ► L'Observatori de la Sostenibilitat ha elaborat un decàleg de recomanacions

EUROPA PRESS MADRID

■ Empuriabrava és el 12è municipi d'Espanya amb més risc de patir una inundació cada 10 anys en la franja de 10 quilòmetres de costa. La província de Girona és també una de les que registren un perill més gran. Així ho recull un informe de l'Observatori de la Sostenibilitat (OS), que apunta que l'augment del risc d'inundació es deu a l'intens procés d'urbanització costanera impulsat des de la segona meitat del segle XX pel sector turístic-immobiliari, que ha portat a una «extensa» ocupació del litoral, a base de construir sobre terrenys situats en àrees inundables que fan que augmenti el risc i la vulnerabilitat de les persones i propietats.

A Espanya, les inundacions són la catàstrofe natural que més da-

nys genera. L'informe indica que els perjudicis anuals ascendeixen fins a una mitjana de 800 milions d'euros, mentre que a escala mundial són de 90.000 milions, segons el Consorci de Compensació d'Assurances. L'OS adverteix que la xifra continuarà augmentant pel creixement econòmic, els processos d'urbanització i el canvi climàtic. En concret, a la costa càlida de la península, és a dir, el Mediterrani i l'Atlàntic sud, la xifra de risc per inundació augmenta un 2,56% cada 10 anys. En aquestes zones, l'informe assegura que «cap» província pot considerar que el seu risc d'inundació és reduït en termes d'extensió de la superfície artificial.

A les costes de l'Atlàntic nord, en canvi, el risc d'inundabilitat amb alta probabilitat es concentra en

els canals artificials característics d'Empuriabrava.

MARC MARTÍ

àrees urbanes històriques «molt més consolidades», on la xifra de risc es redueix en un 1,79% cada 10 anys. Tan sols les províncies gallegues «poden presumir» de tenir un baix risc d'inundació en àrees artificials per les làmines amb diferents períodes de retorn. En total, el document estima que el 2,35% de la superfície artificial de la franja costanera d'Espanya es troba en la làmina d'inundació amb un període de retorn de 10 anys.

Per zones, València –castigada aquests dies pels xafecs que ha descarregat la gota freda, que ha provocat sis morts– és la província amb «major risc d'impacte» en ter-

L'Observatori aconsella evitar el creixement en les àrees afectades i revisar els plans urbanístics ja aprovats

mes percentuals, mentre que si es tenen en compte les superfícies absolutes afectades, el rànquing està encapçalat també per València, seguida per Barcelona, Alacant, Màlaga i Tarragona.

El tram amb major acumulació de risc sobre les àrees urbanitzades costaneres s'estén entre el sud de la ciutat de València i el cap de la Nau, amb més de 1.500 hectàrees de superfície artificial situades sobre làmines d'inundació en un tram de costa d'uns 100 quilòmetres.

Per municipis, els 15 amb major risc de sofrir una inundació són: Isla Cristina-Ayamonte (Huelva), Palmones-Guadarranque (Cadis), Bajo Guadalhorce (Màlaga), Bajo Andarax (Almeria), Cartagena (Múrcia), San Javier-Los Alcázares (Múrcia), Costa de la Marina Alta (Alacant), Gandia-Oliva (València), Alaquas-Catarroja (València), Vinaròs-Peníscola (Castelló), Empuriabrava-Santa Margarida (Girona), Palma de Mallorca (Balears), Gijón (Astúries), Bajo Urumea (Guipúscoa). En aquest context, l'informe de l'Observatori de

la Sostenibilitat ha elaborat un decàleg de recomanacions.

Recomanacions

L'OS aconsella prioritzar «immediatament» la transmissió de la informació a la població afectada per explicar-los el risc exacte per a cadascuna de les seves propietats i habitatges. A més, considera «de gran importància» mantenir una xarxa d'alerta ràpida per evitar situacions crítiques. Les administracions més properes han de rebre aquesta informació i proporcionar-la als ciutadans per mantenir-se ben informats, tant per aplicar aquest condicionant en el seu planejament urbà, com per transmetre aquesta informació a la població. És també primordial que la població conegui la magnitud i realitat geogràfica del risc d'inundació i recomana a cada propietari en àrea de risc de prendre les mesures precises.

Pel que fa a les administracions, aconsella evitar el creixement dels nuclis urbans cap a les àrees on el risc d'inundació catastròfica sigui significatiu. De cara al futur, aposta perquè un dels principals condicionants a considerar en la planificació urbana sigui, precisament, el risc d'inundació, així com revisar els plans d'urbanització ja aprovats per minimitzar la construcció en zones de risc significatiu. En aquesta línia afegeix que s'ha d'evitar construir en zones inundables infraestructures com col·legis, centres de salut i en general serveis públics d'importància.

Sobre les infraestructures –carreteres, xarxes de transport d'energia o clavegueram–, l'OS afegeix que el seu disseny i explotació han de preveure la potencial incidència de les inundacions. Finalment, l'estudi veu també «molt important» recuperar la funcionalitat natural de les riberes dels rius i la funcionalitat de les seves planes d'inundació naturals, per laminar les avingudes, reduint l'erosió i l'impacte sobre els nuclis habitats.